

Pročitajte priču i sažmite je na točno 20 riječi!

Sokrat se rodio 470. ili 469. godine, a umro je 399. godine prije Krista. Smatra se utemeljiteljem zapadne filozofije. Sokrat nije napisao ni jednu knjigu jer je smatrao kako knjiga ne može odgovoriti ako je nešto pitaš.

Sokrat i dječak

Sokrat je bio znatiželjan dječak. Volio je šetati svojim gradom Atenom. Šećući ulicama, promatrao je djecu i odrasle u njihovim svakodnevnim poslovima. Dok ih je promatrao, u glavi su mu se množila mnogobrojna pitanja. Svakog svojeg sugrađanina htio je pitati ponešto. Kovača je htio pitati kako mu vatra pomaže u izradi mača. Vrtlare je želio pitati kako iz sjemena izrastu biljke. Ipak, najviše od svega zanimalo ga je zašto ljudi postaju zlobni jedni prema drugima. Vrijeme je prolazilo i Sokrat je odrastao, ali pitanja su ostala u njegovoj glavi. Sada, kao odrastao čovjek, prilazio je ljudima i postavljao im pitanja. Zaustavljao bi svoje sugrađane i pitao ih ono što ga je zanimalo. Nekim Atenjanima to je bilo simpatično, a neki su ga smatrali dosadnim.

Jednog utorka šetao je sa svojim učenicima. U daljini je vidio kako dječak grubo odguruje djevojčicu. Sokrat nije oklijevao – dotrčao je do dječaka i postavio mu pitanje: „Zašto si to učinio?“

Dječak ga je samo blijedo pogledao. Sokrat je bio uporan te mu nekoliko puta ponovio pitanje „Zašto si to učinio?“ Na kraju dječak odgovori: „Ne znam!“

„Voliš li ti, o dječče, kad te odguruje netko veći i jači od tebe?“ započne tada Sokrat ozbiljan razgovor s dječakom.

„Naravno da ne volim.“

„Misliš li da ova djevojčica to voli?“

„Kako ja to mogu znati?“ upita dječak.

„Jesi li ikad upoznao nekog dječaka ili djevojčicu koja to voli?“

„Mislim da nisam“

„Zašto si gurnuo djevojčicu ako nisi siguran da ona voli da je guraju i tuku?“

„Smetala mi je i bila je dosadna kao ti sada, zato sam je gurnuo!“

„Zašto onda i mene sada ne odgurneš?“ upita Sokrat.

„Zato što si ti velik!“ odgovori dječak.

„Hm, pa ti guraš samo one koji su dosadni i koji su manji od tebe?“

„Da, pa što!“

„Kako zovemo one koji guraju i tuku slabije od sebe?“

„Kukavice“, odgovori dječak bez mnogo razmišljanja.

Sokrat se zagleda duboko u dječakove oči. Te velike crne oči napune se suzama.

Dječak pogne glavu, ali je ponovo podigne, pogleda Sokrata u oči i kaže: „Znam, znam, stari dosadnjakoviću, ja sam kukavica!“

Tada poteku suze iz tih velikih crnih očiju te dječak u suzama trkom pobjegne svojoj kući. Djevojčica koja je neprekidno slušala taj razgovor, tada prvi put pogleda Sokrata u oči, nasmije se i skakućući ode kući. Sokrat je bio zadovoljan.“

Izvor: Bruno Ćurko, Matija Mato Škerbić: *Filozofija – ma što pak je to? Mala filozofija*, Zadar, 2019., str.16-17, skraćeno i prerađeno; slika: <https://pngtree.com/free-png-vectors/socrates>, 12.1.2024.

Moguća rješenja:

Pomoću jednostavnih pitanja koja poznati filozof Sokrat postavlja nestašnom dječaku, ovaj konačno uviđa svoje loše i kukavičko ponašanje prema djevojčici.

Ova nam priča govori o poznatom filozofu Sokratu koji jednostavnim pitanjima natjera dječaka da uvidi svoje loše ponašanje prema djevojčici.